

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Illvstrivm Miracvlorvm Et Historiarvm Memorabilivm Lib. XII

Caesarius <Heisterbacensis>

Antverpiae, 1605

De clerico Praemonstratense, qui sine confessione cuiusdam venialis peccati commissi ad obsessam exiens, à daemone notatus est, cap. 5

urn:nbn:de:hbz:466:1-13177

immisitq; Dominus menti eius, quem eadem hora factis diligenter inuocauerat, quod contra imminens periculum confessio summum foret remedium. Et diuertens a domino, quasi ad satisfaciendum naturam, venit ad rusticum, confessus est peccatum, suscepit poenitentiam. Statim reuersus ad militem, sed tali opere nihil suspicantem, simul venerunt ad daemone[m]: qui cum seruum adulterum, imò de adulterio iam iustificatum, diligenter intuitus fuisset, ait miles: Dic si aliquid nouisti de illo. Respondit daemon: Multa de eo noui, quae nunc ignoro. Sicque per virtutem confessionis liberatus est seruus a morte, & dominus a suspicione. Vides quantum valeat vera confessio? APOLLONIVS: Quae vera confessio? CAESARIUS: In qua firmum propositum est satisfaciendi. APOLLONIVS: Quid si ipsa satisfactio iniuncta negligitur? CAESARIUS: Si ipsa negligentia non fuerit ex infirmitate, siue ex necessitate, sed iniuncta poenitentia, ut saepe contingit, paruipeditur & contemnitur, peccatum iam dimissum reuertitur: etiamsi peccatum fuerit veniale, & poenitentia per obliuionem negligatur, non dico quod poena illius peccati per illam obliuionem deleatur.

CAPVT IV.

Satisfactio iniuncta in Confessione non negligenda

SACERDOS quidam in domo nostra, sicut ab eius ore audiui, die quadam confessionem fecit de illusione nocturna; iniunctus est ei psalmus vnus pro satisfactione; quem cum per obliuionem negligeret, eadem die, circa loca genitalia tantum coepit pruritus & ardorem sentire, ac si carni eius ardentes viticae essent appositae: qui quidem territus, cum tactu exploraret quid esset, & nihil ibidem inueniret, recordatus est psalmi iniuncti & neglecti, imputansque immissam poenam eidem transgressioni, psalmum dixit, & dolor conquieuit. Confitens fugere debet obliuionem. Audi aliud exemplum.

CAPVT V.

CANONICVS quidam in Steyuuelte ordinis Praemonstratensis, sicut mihi retulit Canonicus quidam Monasteriensis, valde laudabilis vita fuit,

fuit, quem quasi ad fugandum dæmonem de obsessio
 Prior ad ostium monasterij secum eduxit. Quo viso,
 mox diabolus per os hominis clamavit; Ego quædam
 de eo scio, propter quæ eum non timeo. Non tamen
 permissus est eadē publicare, eo quod minima essent,
 ne viro sancto verecundiam inferret. Ille verbum in-
 telligens, remordente conscientia intravit, culpam
 confessus redijt, & si dæmon adhuc aliquid sciret in-
 quisivit; Respondit dæmon: Adhuc aliqua culpæ vesti-
 gia apparent in te, eo quod non sit subsecutus stimu-
 lus, plagam virgarum intelligens. Iterum intravit iu-
 uenis, iniuncta accepit disciplinā, reuersusq; si sciret
 aliquid interrogavit: Respondente diabolo, per iudi-
 ciū meū nil modò noui de te, satis ædificati sunt fra-
 tres. APOLLONIVS: Non modicū me turbat, q̄ inimi-
 cus in sancto viro post confessionem factam aliquid
 deprehendere potuit signum peccati. CÆSARIVS: Deus
 permittit ad eius bonum. Quanto quis perfectior, tan-
 to pro sua culpa delenda esse debet sollicitior. Discipuli-
 nam iniunctam, quam mox accipere potuit, maximè
 contra diabolum pugnaturus, differre nō debuit. Nā
 in supradictis duobus, sacerdote scilicet & seruo mili-
 tis, quorum confessio neque debita fuit, neque aliqua
 adhuc exterior pœnitentia subsecuta, diabolus nulla
 peccati vestigia deprehendere potuit. APOLLONIVS:
 Placet quod dicis, quia necessitas fuit in causa. Sed
 nosse vellem differentiam inter veram falsamque cō-
 fessionem. CÆSARIVS: Quanti ponderis confessio sit
 vera, & quā inefficax confessio sit ficta, per subjecta
 dinosces exempla.

CAPVT VI.

TEMPORE illo, quo Scholasticus Colonienſis
 Oliuerus crucem prædicauit in partibus Bra-
 bantiæ, sicut mihi narravit Bernardus mona-
 chus noster, tūc eius collega in prædicatione, fuit ibi
 puella quædam religiosa, & voto virginittatis glorio-
 sa, orta de Niuella. Inuidēs diabolus tantæ virtuti, in
 specie viri admodū pulchri satisq; decenter vestiti ap-
 parens virgini, cepit illam verbis amatorijs sollicitare,
 clenodia

*Demoni
 virginis
 tentatio
 nis ne-
 quitia.*